

తువ్వాయి జ్వరం

“అమ్మా! బుజ్జమ్మనాడే.”

... ..

మాఘమాసం పుండుపంటిచలి కరిచేస్తున్నది. పెద్దావుకు బుజ్జి పెయ్యదూడ పుట్టిందని వాళ్లమ్మ ప్రొద్దున్నే పురువుతెరుపుల నిద్రలో చెప్పేసరికి చిలక పక్కమిదినుంచి ఎగిరి ఒక్కగంటేసి పరుగెత్తి పోయి, గమ్మన బుజ్జిదూడ మెడగావలించుకొన్నది; “అమ్మా! బుజ్జమ్మనాడే” అన్నది. నిద్రలో చెదిరిన తలవెడ్రుకలు సర్దనివ్వాలేదు. వీడిపోయినపాపడా విగించనివ్వాలేదు. చలికి అరికంఠమైనా కట్టించుకోలేదు. మొగమంతా అయిన కండ్లకాటుకతో, నిద్రరాకమునుపే మింగగా మిగిలిన తాంబూలపు శకలాలంటిన పెదవులతో (నిద్రకు ముందు వచ్చిన కోపానపెట్టిన బుడ్డమూతి బిగువైనా ఇంకావదలలేదు!) ఆరేండ్లపిల్లా, చిలక, పోయి, రెండుచేతులూ దూడమెడకు చుట్టివేసింది. ఇంకా ఆవు తన బిడ్డను నాలుగుమూలల నాకనైనా నాకలేదు. ఈనినపసరం తన దూడను తాకితే బిడ్డను పొడుస్తుండేమానని వెంకమ్మ వెంటనేవచ్చి “సరే, నీదేలే, అమ్మా” అనిచెప్తూ తిన్నగా తనకూతురిని ఇవతలకి తీసుకొని వచ్చింది.

... ..

చిలకమ్మ అన్నిటా చిలకే. ఆపలుకులు, ఆకులుకులు, ఆతళుకులు, ఆబెళుకులు, ఆనవ్వులు, ఆచిందులు అన్నిటా చిలకే. ఎర్రగా దుత్తువలె పిల్లా; మోచేతులవరకు నల్లగాజులూ; కండ్లనిండా కాటుకా; ఎప్పుడూ ముప్పొద్దు అమ్మతోపాటు తాంబూలచర్ణణం; నిరంతరం నోటినిండా తాంబూలము రుబ్బుతుంటే, పొట్టమీద జారిన ఎర్రనిచారలు; ఆసీనిపోయే వారంతా, ఎంత తొందరపనిమీద పోతున్నా సరే-చిలకను పలకరించుండా పోరు. అందులోనూ 5 గురు కొడుకుల తర్వాత పుట్టిన ఒక్క ఆడపిల్ల. తల్లిదండ్రులకేగాక, బంధుజాలానికంతా ఆపిల్లంటే ముద్దుమురిపెమూ. ప్రక్కనున్న నిడమానూరు నుంచి వెంకట స్వామిబావ పొలిమేరచేనికి వచ్చినప్పుడెల్లా, పనికట్టుకొనివచ్చి చిలకను చూచిపోతాడు. బావదగ్గరచేరి బుగ్గలు బుసబుసలాడుతుంటే పెద్దనాపసానివలె, అమ్మమీద నేరాలు, అన్నయ్యల మీద నేరాలు, వదినలమీద నేరాలు ఎన్నో చెప్పేది. వింటూ-వింటూ, ఆబావ చిలక లక్కపిడతనోట్లో ఎన్ని ముద్దులు కుమ్మరించేవాడో!

... ..

“బుజ్జాయి” మీదప్రేమ అదిపుట్టిననాడే దానితల్లి ఆపూ, చిలకా సరిసమానంగా పంచు కొన్నారు. పాలుతరిగి, ఎడలేర్పడుతూ, నిలిచేసరికి క్రమంగా దానికి తల్లితో ప్రేమబంధాలు సడిలినవి కాని చిలకమ్మతో మాత్రం పెనవేసుకున్నవి. చిలకమ్మ దానికి “మాలచ్చిమి” అని పేరు పెట్టుకున్నది. కమ్మటి తల్లిపాలు త్రాగేదూడను మెడకావటేనుకొని లాక్కొచ్చి పచ్చని జొన్నపిలకలు చేతితో నోటి కందించేది, దూడ ఎదిగేకొద్దీ, గవ్వలు కట్టింది; మువ్వలు కట్టింది. పట్టెడవేసి గంటకట్టింది. తనకు వెక్కన మైనదని గిన్నెడు పెరుగన్నము ‘బుజ్జాయి’కి పెట్టి-ఇంకాకాస్త నేపటికి “అమ్మా ఆకలి ఆవుతున్నదే”

ఆని బిక్కమొగము పెట్టుకొని అడ్డగోది. క్రమంగా దూడలలో కోడెలలో కలియదిరిగి, చేలల్లో-బీళ్లలో మేసి, ఋతుకాలాలనుబట్టి లభ్యమయ్యే, సజ్జొన్నకూళ్లు, పచ్చదంట్లు, ఎండుచొప్ప, లేతగరికె, కాయ ధాన్యాల పొట్టు-తిని చక్కగాబలిసింది; బాగాకొవ్వు పట్టింది. ఆలేండ్ల, నాటికి మాలయ్యే పాంకాతేమీ కన్నించకపోయే సరికి తెలిసినవాళ్లంతా 'కొంచంకొవ్వు కరిగి తేనేగాని, ఫలూనికి రాజే ఈదూడ' అన్నారు. కొవ్వుపట్టే తిండి తగించి, కేవలం ఎండుచొప్పమీద నిలిపారు. 7 వ సం॥ 'మాడిపెయ్యి' అనిపించుకున్నది.

... ..

చిలకమ్మ ఆపాశాన కూచున్నదా? 12 సం॥ ము వచ్చింది మొదలుకొని తండ్రి రంగప్పనాయుడు, అన్నలు అయిదుగురు, నేలనాలుగు మూలలు వెతకనారంభించినారు, చిలకకు తగువైన వరునికొరకు. పూర్వమైతే ఇట్టేదొరకేవాడు-అల్లుడు: సిగమోర మేనుగలవాడు, చిక్కాలు అల్లగలవాడు, ముప్పిరిపగ్గాలు మేనగలవాడు, అరకడున్ని-కపిలతోలి-ఎద్దుల సమాళించి, గొరికి కి పుట్టు పండించగల వాడు, ఎవ్వడైనా. ఇప్పుడెన్ని ఉండాలి. తల్లిదండ్రులకు ఒకరిద్దరే అయి ఉండాలి; దూరాన్నుంచీ వచ్చే ముసలిదాని ఆస్తి ఏదైనా ఉండాలి; 4 ఇంగ్లీషు ముక్కలువచ్చిన నవనాగరికుడై ఉండాలి; సిరిసంపత్తులు ఉండాలి. తిరిగి, తిరిగి, కడకు దగ్గరలోనే మాచారు, పొందూరులో రామానాయుడు కొడుకు బాపయ్య చౌదరిని. 5 ఆరకల సేద్యము. లంకంత ఇల్లు; తల్లిలేదు; కాని అమ్మమ్మ ఉన్నది; మనమడికి 'పెళ్లి ఎప్పుడవుతుందా, మనమరాతెప్పుడు వస్తుందా, ప్రక్కన కొంజేట్లో సుజ్జే త్రమంటి 16 గొర్ల మెటపొలం, వారికప్పజెప్పి రాలిపోదాము, అని పక్కవలె కనిపెట్టుకొని ఉంది. వరుడు వంగోలులో ఇంగ్లీషు బడిలో చదువుచున్నాడు. కందులబస్తాల మీదుగా, పెసలబస్తాలమీదుగా గబగబా చదువు ఎక్కి వచ్చిందిగాని స్కూలు ఫైనల్ వద్ద మళ్లపడ్డది. మొన్న ఏప్రిల్ లో చేసింది రెండవ దండయాత్ర. కళ్యాణమువచ్చి నా కమ్మవచ్చినా నిలువదు; అయిపోయింది. చిలకమ్మ కోవగా పెరిగి, నీటుగాదీరి, నవయవ్వనంలో, గజ్జలగుర్రంలా, కాపరానికి బయలుదేరింది. ఆమె వెంట సారాచీరలతోపాటు, 'బుజాయి' కూడా 9 నెలలమాడిది, మెల్లో పట్టెడ గంటతో, మూతిన అద్దాల సిగమోరతో, పరవైన వెన్నతో, చిలకమ్మ అత్తింటికి నడుస్తుంటే 'అమ్మతల్లి' లా ఉంది! అందులోను కారుమంచి పెయ్యలన్నా, కోడెలన్నా, వికృతర్మ మలిచిన నందులూ, కామధేసువులూ. వాటినే 'వంగోలుజాతి' అని లోకమంతా గొప్పగా చెప్పకొనేది.

... ..

రామానాయుడు పెద్దవాడైనాడు. అబ్బాయి చదువు, మళ్లబడ్డదేగాని వయస్సుతోపాటు నాగరిక లక్షణాలన్నీ అలవడ్డాయి. ఇక చదివినే ఇల్లూ, వళ్లూ, గుల్ల అవుతుందని తోచి, "నాయనా! ఇక నేను తిరగలేను నీవువచ్చి సేద్యం, ఇల్లూ వాకిలి, సర్దుకో!" అన్నాడు. వంగోలు నుంచి అతడు చదువు సంధ్యల మాట అట్లావుంచి, ముఖ్యంగా నేర్చుకొని వచ్చినవి రెండు: తెల్లవారి లేచేసరికి, కాఫీ, పెసరట్టు; కిల్లి, సిగరెట్టు, పైగా, రోజూ ఒకరో ఇద్దరో కాంగ్రెసు సభ్యులను చేర్చాలనో, యూత్ లీగ్ బనాయించాలనో, కిసాన్ సంఘమేర్పరచి రంగా గారికి స్వాగత మివ్వాలనో, ఏదోపేరు పెట్టుకొని, మిత్రులవచ్చి నాలుగు రోజులు మకాంచేసి పోతుంటారు. కమ్మటి గేదెపెరుగు, చిక్కని పాలకాఫీ, నేతితో దోరగా వేగిన పెసరట్టు, విడిచిపోవ సాధ్యమా! రామానాయుడు ఏరువాక పొర్నమి నాటికి సేద్యమంతా వివరంగా

చెప్పి, చూసి బాపయ్య చౌదరి కప్పచెప్పాడు. ఇంటివద్ద వేళకింత తిని, చుట్టకాలుకుంటూ, సావిట్లో 'రామా' 'కృష్ణా' అనుకుంటూ కాలంగడుపుతున్నాడు. అబ్బాయి సేద్యం ప్రారంభించినాడు.

... ..

అప్పటి కప్పటికే 5, 6 సం॥ లైనది ఆ పాఠశాలకు దొరపాగాకు వచ్చి వెలిసి, ఒకటి రెండు సంవత్సరాలు నాయుడు గూడా 4 గొర్రువేసిచూచినాడు. ఎకరానికి రెండుపుట్టుపండే బంగారంవంటి రేగటి పొలం ఎందుకు కాకుండా పోయింది; అందులో మొలిచిన మల్లె, చుట్టుపక్కల భూములకూ పాకింది. సంసారికి లాయభు కాదని మానేసి తనకు, కమతగాండ్రకు, వచ్చేపొయ్యే పెద్దమనుష్యులకు నాడుకకు కావలసి సంతవరకు పదితాళ్లయ్యే పొలం పట్టున దేశవాళీ పొగాకు మాత్రమే వేశేవాడు. ఇప్పుడు చౌదరి 'ఏమిటి ఈ కండలు, పెసలు, ఉలవలు, సజ్జలు, జొన్నలు, అని తోచింది కాబోలు; దొర పొగాకువేయ నారంభించి క్రమేణా తనభూమి అంతటికీ అదేవేస్తున్నాడు. పెద్దకమతగాడు, వీరిగాడు, కాళ్ళావేళ్ళాపడి, 'పెద్ద ఎద్దులకైతా గమతం కావద్దా బాబూ,' అని పాఠశాలయపడితే, 4 గొర్రుమాత్రం జొన్నవేస్తున్నాడు. పశుగామం 6 నెలకైనా చాలడంలేదు. చాకిచెర్రనుంచీ అమ్మ వచ్చిన వరిగడ్డి రోడ్డు వరకుపోయి బండి 30, 40 రూపాయలు పెట్టితెచ్చి మేపుతున్నాడు! పప్పుదినుసులు వేయడం మానేయడం చేత పొట్టుగూళ్లస్థలం గూడ దున్నేసి పుగాకు నాటుతున్నారు. కొత్తంపలచ బడ్డది. ఆరుగాండ్ర ఎద్దులు రెండు గాండ్రకు వచ్చినవి. క్రమంగా పశువులంతా అమ్ముడు పోతున్నవి. ఒక్కచిలకమ్మ 'మాలచ్చి మి' నీ, ఒకముసలి బర్రెయన్నూ మాత్రమే అంత కొత్తాలూ బిక్కు బిక్కుమని ఉంటున్నవి.

... ..

చౌదరి అమ్మమ్మ చిలకమ్మ వచ్చిన సం॥ మేస్వర్గ మలంకరించింది. చిలకమ్మే ఇంట, వంట, పెట్టూ అంతా. వచ్చిన కొత్తలో ఒకపూట జొన్న తినేవారు. చౌదరి, మిత్రులు మానే అసహ్యించు కుంటారు, అని గునిసేవాడు. నాయుడి పొడు పడలేక ఊరుకున్నాడు. క్రమంగా అపంట తగిపోయింది. పండిన మూడు నాలుగు పుట్టైనా కమతగాండ్రకే చాలడంలేదు. చౌదరి పుగాకువారునాటికి డబ్బు అవసరం కొద్దీ జొన్నలు కళ్లలోనే అమ్మడం ప్రారంభించాడు. కమతగాండ్రకు రొఖం జీతం వీర్పాటు. ఇప్పుడు కాలానుగుణ్యంగా వచ్చి పడే తెనాలి మిల్లు బియ్యమే భుక్తికి. అవి ఒకరోజు ముద్ద; ఒకరోజు సకటి; ఒకరోజు జావ; ఒకరోజు ననుబాయి. 'చతుర్విధం అన్నం' అన్నారు గదండీ! నాయుడు "నారంలేము" అని పెద్దవి విరిచేవాడు; చూచి చూడకుండా దాచిన జొన్నలు నాలుగురోజుల కొకతూరి తొక్కి తనకు మామకు వండేది గాని. మజ్జిగ సంతసలేక అరుకువ చేయడంచేత మనివేసింది. చౌదరి స్వంత. బూర్జీనులు కట్టించాడు. ఇదివరకు ధాన్యపు రాసులు పోసిన కళ్లలో ఇప్పుడు సింగరేణి రాక్షసిబొగ్గుగుట్టలు వేస్తున్నారు. కలిసి రావడానికి బీళ్లన్నీ చెల్లి పోయినవి. మిగత సంకెల్లాఉన్నా ఇంట్లోవంట చెరకుకు కప్పమైంది. తుమ్మకంప, కండ్లిదుంప, గొడ్డుతోమ్మకూ దగ్గరకూనోని, సన్నగా మంట వేసుకుంటూ కావలసిన పక్వంలూ, కూడూ, కూరా ఉడక వెట్టుకోవడానికి వీలుగాఉండేది. ఇప్పు డెప్పడో గగనంగా వచ్చే చౌక కట్టె, నెత్తి మోపు చింతపేళ్లు రూపాయలు పోసికొనవలె. మామూలుగా నిత్యకృత్యానికి కొండల వలె పొగడుంప తెచ్చి గొడ్డలలో తాగుతారు. ఆదుంప పోయిలో 'పెట్టేసరికి పొగ పూటు. చిలకమ్మ

భరించలేక, పొయినిండా ఇంత దుంప వేసి, తలుపుదగ్గరతోసి యివతలికి వస్తున్నది. అరగంటపోయి చూస్తే తనఇప్పము వచ్చినట్లు పొయిమిది వస్తువు ఉడికి ఊరుకుంటుంది. ఈపొగదుంప ధూపము, వాసన ఆ సాధ్య కానికి బాగా పటుకుంటుంది. సారంగల జొన్నన్నాన్ని, జొన్నదంటు మంటపై, జాయగా ఉడికింది, చిక్కని మజ్జిగతోకిటిపి తాగితే, కడుపులో మెత్తుగా, చల్లగా ఉండేది. ఇప్పుడో హీనరకం తెనాలి ధాన్యం, అరగపట్టిన మిల్లుబియ్యం, పొగదుంపల మీద వండడం, పప్పుదినుసుల కరవు, నీళ్లమజ్జిగ, అరగక పోతే, కడుపులోనొప్పి; అరిగితే మంట. ఎంతదినా, ఎప్పుడూ నిస్సత్తువే!

... ..

చిలకమ్మ వచ్చిన ఏడాదికి మరొక చిలక పుట్టింది. మాలచ్చిమి మొదటి ఈతకు పెయ్య దూడకు పెట్టింది. తిరిగి రెండో సంవత్సరంకట్టి యినికోడెదూడను పెట్టింది. రెండీతలకు చిన్న చిలకమ్మకు పుష్కలంగా పాలు, పెరుగు. క్రమంగా మేతచాలక నీరసించింది. ఎన్నిసార్లో పట్నపు వాళ్లకు అమ్మతానని బావయ్య చాదరి అన్నాడు గాని చిలకమ్మ వప్పుకోలేదు. “కట్టలేదు ఈనాలేదు మేతలేని గోజులలోతిండి దండగ,” అని విసుక్కున్నాడు. “కట్టినీ ఈననీ గొడ్డుకు చీటికట్టి తరుముతారా ఏమిటి?” అని చిలకమ్మ పులుకు పులుకున కళ్లనీళ్లు పెట్టుకొన్నది. పట్నపు వాళ్లకు బేరంసినైంది వట్టి గొడ్డుకు వెంటనే వారూ తోలుకొని పోరు. ఆడోళ్లనే మాలమాదిగలకు మేపుకూలికి తోలి పోతారు. వీళ్లు చేలగట్టులన, చెరువు గట్టులన పట్టిన గరిక చెక్కులను దోక్కొచ్చి చక్కగా మేపుతారు. కట్టి, ఈనమోసిన నాటికి లెక్కచూచి యిచ్చి, పట్నపువాళ్లు తోలుకొని పోతారు. చిలకమ్మ అవస్థచూచి వారికమతంలో చిరకాలంగా బ్రతుకు తున్నమాదిగ అక్క-దానికూడు పడపొయింది-నేమేపు కంటూ తల్లి రెండువూటలూ యింతగంజి పోయి చాలు; నాకు డబ్బు అక్కరలేదు-అన్నది. సరే అని బేరంవదిలేసుకొని దానికి తోలి పెట్టారు. సంవత్సరంవర ఆయ్యోసరికి ఈనమోసిన మాలచ్చిమినితెచ్చి వాకిట కట్టేసింది అక్క. చిలకమ్మ చినిగి పోయిన పాతవాయిలో చీర యిస్తే సంబరాలు పడుతూ వెళ్లిపోయింది. చిలకమ్మ సంతోషించింది గాని చాదరికి నోరూరింది. పసిపట్టి పట్నపువాళ్లు వచ్చి వాలినారు. 400, 500 అని ఆశ చూపుతున్నారు. చాదరి పుగాకు మార్కెటింగ్ బోర్డు సభ్యత్వానికి కమ్మనినులతో పోటీ చేస్తున్నాడు; నారు సీజకా; పర్మిట్లు తీసుకోవాలి; బార్నిసులకురేకులు కొనాలి; బొగ్గుకు అడ్వాన్సు కట్టవలెను; ఎక్కడిడబ్బు చాలడంలేదు. 25 వేలు ఈసాలున వచ్చిందని పేరే గాని 30 వేలు ఖర్చు కంటెదుట కన పడుతున్నది. ఆవు నమ్మచూపాడు. చిలకమ్మ పేచీపెట్టింది, ఈసారీ కోడెదూడ పెట్టుతుంది, దాని తల్లిచాలు అది, అని చిలకమ్మ; కాదు, అని చాదరి; 6 నెలలనుంచీ వాదులాడు కుంటున్నారు. కోడెదూడయితే నాలుగళ్లలో చేతికంది వస్తుంది అని ముసలాయన ఊరుకోలేక అన్నాడు. నిన్నగాక మొన్న 1500 మూట కట్టుకొని 30 గాఢ్రూలు తిరిగి సన్నాసి కోడె నొకదాన్ని చాదరి కొన్నాడు. ఆశ కలిగింది. అంతలో, ఎప్పటి మాట, నాలగళ్లట! అనుకున్నాడు. ఈమేతలేని గోజుల్లో గొడ్డువాకిట్లో ఉంచారు మంటుంట చూడలేము, అనేమాట చిలకమ్మకు ఆఖరుకు వచ్చిన వాదము. పట్నపువారు ఏసుగ నెక్కినంత సంతోషముతో మాలచ్చిమి ని తోలుకొని పోయినారు. టంగుటూరి స్టేషన్ కు చేర్చిన రాళ్ళే ఈని కోడె దూడను పెట్టింది. అస్టేషన్ మాస్టరు ఇదుగో అదుగో, అని జాన్ను పాలు పోయింతుకుంటూ గడుపు తున్నాడు. వాగ నింక, దొరక లేదు.

... ..

చిలకమ్మ తొలివారి బిడ్డ తర్వాత మళ్ళీ, -ఉం ఎందుకా గాధ అంతా క్రమంగా నీరసం, నిక్కాక. కడుపులో నొప్పి, మంట ఏర్పడవి. ఇప్పటికొకసారి వంగోలుపోయి డాక్టరుకు చూపించారు. గర్భకోశంలో పుండు ఏర్పడిందని చెప్పి నెలరోజులుండమని పదిసారు లింజకొల ఇచ్చాడు. ఆప్పటి చేదో ఉపశమన గా ఉండే గాని ఎంటికి వచ్చిన తర్వాత యథాస్థితే; కడుపునొప్పి పోలేదు; మంట

పోలేదు. చిన్న చిలక మాత్రం నాలుగు సినీమా పాటలు నేర్చుకొన్నది; పెద్ద చిలక కొత్త 'లోలక్కులు' కొనుక్కొన్నది. తిరిగి వంగోలు ప్రయాణమైనారు. నేషక వద్ద మాలచ్చిమిని దూరంనుంచీ చూచారు. చూచి చిన్న చిలక కొత్తగా పుట్టిన తువ్వాయిని చూడవలెనని మారాంపెట్టింది. ఏంనూడో చూడమని చిలకమ్మకు ముచ్చటేసింది. రైలు 'గరండాల్' మీద కూతవేసింది 'రారమ్మ'ని చాదరి తొందరించాడు. వంగోలులో కీచుకీచుమనే జపాను ఆవుదూడ బొమ్మను కొనిపెట్టి చిన్న చిలకపోరు మాత్రం మాన్పించారు. డాక్టరు రెండు నెలలుండమన్నాడు. లాభంలేకపోయింది. పిదప మద్రాసుపోయి ఆపరేషన్ చేయించు కొంటే మంచిది అని స్నేహితులు సలహాయచ్చారు. చాదరి, నెత్తికెత్తుకున్న రాజకీయఆరిక, సాంఘిక, వ్యావసాయక, పారిశ్రామికాది కార్యక్రమాలతో తీరక మరో నెల ఆలస్యంచేసి-మొన్న జనవరిలో మద్రాసు ప్రయాణం కట్టినాడు. రాయపేట కమ్మవారి లాడ్జిలో దిగాడు. డాక్టరు, ప్రొద్దున్నే రమ్మన్నాడు. చిలకమ్మ బిడ్డనెత్తుకొని గదివాక్కిల్లో నిలిచి ఆపీయివీ చూపిస్తున్నది. ఇంతలో పాలవాడు ఆవును తోలుకొని వచ్చినాడు లాడ్జికి పాలుపితకను. పిల్లా తల్లి ఇద్దరు ఆవును గుర్తుపట్టినారు. తమ మాలచ్చిమి-మాలచ్చిమి సంబరంతో దిగులుతో, పాలవానికి నిలువక-గదిముందుకు వచ్చి తల్లిని, బిడ్డను చేతులు నాకడం ప్రారంభించింది. ఇంతలో చిన్న చిలక "అమ్మా! తువ్వాయి యేదే?" అన్నది. ఆమటలోనే పాలవాని భాగ్యదూడతోలు తిత్తిలో గడ్డిదూర్చిన చేటపెయ్యి బొమ్మను తెచ్చి కేందడింపింది. 'మాలచ్చిమి'. చిలకమ్మలను వదిలిపెట్టి పోయి-అబొమ్మనే మూచూస్తూ నిలిచింది. గొడ్డుకొకా కడుపుతిపి!

... ..

చిలకమ్మకు తల్లిగిరున తిరిగింది; కాస్తేపు స్పృశేలేదు. చేతిలోబిడ్డ చంకదిగివచ్చి తువ్వాయిని పట్టిచూచి-కెప్పున కేకేసి ఏడ్వసారంభించింది. తల్లికిస్పృహవచ్చి, వచ్చి ఎత్తుకొనే సరికి వల్లువెచ్చబడి ఉన్నది. కళ్లనీళ్లుపెట్టుకుంటూ గదిలోకి పొయ్యేసరికి, ముఖక్షువరం చేసుకుంటున్న చాదరి, ఏమి ఇంకా తెమలలే; డాక్టరు వద్దకు పోవద్దా? అన్నాడు. చిలకమ్మ పలకకుండా కన్నీళ్లు కారుస్తూ-బిడ్డను మంచమీద పడుకోబెట్టి కప్పినది. వల్లుమసిలి పోతున్నది. అదిరి అదిరి, ఉలికి ఉలికి పడుతూ, "అమ్మా తువ్వాయే" అని మాటిమాటికి బిడ్డ కలవరించ నారంభించినది. చాదరి 'సంగతేమిటి?' అని గుచ్చిగుచ్చి అడుగగా 'బిడ్డను జ్వరంతగిలింది. డాక్టరును పిలుచుకొని రండి" అందిచిలకమ్మ.

... ..

డాక్టరు వచ్చిచూచాడు. "ఓ! ఇదంతరెండు రోజులలో తగుతుంది. ఆయనా, మంచిది మా నర్సింగ్ హోమ్కురండి" అని అన్నాడు. నర్సింగ్ హోమ్లో పిల్లాతల్లిచేరినారు. డబుల్ టైఫాయిడ్ హో అనిదానికి నామకరణమైంది. నాకుమల్లనే ఈశ్వరుడుకిన్నీ జాలికలిగింది కాబోలు-చిన్న చిలకను నలు నునుజేసి ప్రాణాలు మాత్రం నిలిపాడు. ఈదిగులునా ఆదిగులునా, చిలకమ్మకు మరీనిరసించింది. అన్నం వంటిపూటపడినది-ఆపరేషన్ చేయవలెను అని డాక్టరున్నాడు. "ఇస్తేమందివ్వండి-ఆపరేషన్ చేయించు కొను" అని చిలకమ్మ ఖండితముగా చెప్పివేసింది; చలవజోడులో నుంచి చాదరి ఒకటి రెండు సార్లు ఉరిమినా లాభం లేకపోయింది. చాదరి రెండుసంచులు కాళీచేనుకొని-సకుటుంబంగా ఇంటికి చేరినాడు.

తల్లికి ఆనోగ్యం నానాటికి నాసిలి పోతున్నది.
 బిడ్డ అప్పడప్పడు- "అమ్మా తువ్వాయే!" అని కెప్పున కేకేసి జ్వరపడిలేస్తున్నది.
 ఆ! అన్నట్టు, మరిచాను; శ్రీయత సరార్ బాపయ్యచాదరిగారు పుగాకు మార్కెటింగ్ బోర్డు మెంబరైనారు. ఇప్పటికి మూడుసార్లు ఆపనిమీద ఢిల్లీకి-పెద్దలవద్దకు-డెప్పుటేషన్ వెళ్లివచ్చాడు నుమా!

'వీలావతి'